

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593161808.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Da jeg kom med Greven hjem til hans Gods, blev jeg et Øieblink imponeret; thi denne Mand, der havde gaaet saa jevnt omkring i Kjøbenhavn, logeret paa et Hotel og adskillige Gange siddet hos mig aldeles studentikos, blev modtaget som en Konge: Der syntes paa hans Gaard ikke at være Tjenere, men Undersaatter. Der var en taus, statelig Ærefrygt, som jeg ikke før havde været Vidne til, da vi kom ind i 90 Forstuen eller Forhallen og alle Tjenere stode opmarcherede med mange Lys, og Ingen vovede at sige blot et Velkommen, og en galloneret Kammertjener traadte frem med en trearmet Lysestage i Haanden og lyste for Greven, medens en sortklædt Tjener med hvidt Halstørklæde ligesaa prompt og med ligesaa sikker Mechanik traadte til foran mig og gaaende halv baglængs drog mig ligesom magnetisk til mit Værelse. Først da jeg vilde gaae ind, lagde jeg Mærke til, at Greven var fulgt med. Han bød mig Velkommen og forlod mig. Mindre imponeredes jeg af dette Værelses solide Pragt: Toiletspeilet og en Mængde andre Gjenstande af Sølv, Sengegardiner og Sengebetræk af Silke o.s.v., skjøndt det var mig nyt. Høitidelig anmeldtes Middagsmaden (Klokken var rigtignok blevet henved Ni). Jeg havde i Hast taget sort Kjole paa og opdagede ved min Indtrædelse i Salonen, der stødte op til Spisestuen, at min Forsigtighed ikke havde været overflødig; thi Greven var i sort Kjole, og de to Damer, han forestillede mig for, hans Gemalinde og en Comtesse Felicia, vare i fuldstændig Selskabsdragt. Samtalen var naturligvis kold; der var fire Tjenere til os fire Personer, og under saadanne Omstændigheder føres ingen livlig Bordsamtale. Jeg erfarede, at den unge Greve ikke var hjemme og først ventedes om nogle Dage; jeg fandt Damerne saa stive, at jeg frøs, og ønskede, at jeg aldrig var kommen der.